

LOPEN KUNNAN MAA-AINESTAKSA

Maa-ainesten ottamissuunnitelman tarkastamisesta, ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista viranomaistehtävistä suoritettavat maksut

1 § Yleistä

Maa-ainesten ottamissuunnitelman tarkastamisesta ja ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista viranomaistehtävistä luvan hakija tai toimenpiteen suorittaja on velvollinen suorittamaan maa-ainelain (555/81) 4a §:n ja 23 §:n, maankäyttö- ja rakennuslain (132/99) 145 §:n ja ympäristön-suojelulain 47a §:n ja 205 § 3 momentin nojalla kunnalle tämän taksan mukaan määräytyvän maksun.

2 § Tarkastusmaksu

Ottamissuunnitelman tarkastamisesta luvan hakijan on suoritettava kunnalle seuraavat maksut:

2.1	Suunnitelmaa kohti	350 €
	+ ottamisalueen pinta-alan mukaan	150 €/ha
	sekä lisäksi hakemuksessa otettavaksi esitetyn maa-ainesmäärän tilavuuden mukaan	0,01 €/m ³
	Kuitenkin vähintään	800 €
	Maa-ainelain 4a §:n mukaisesta maa-aineluvan ja ympäristölupahakemuksen yhteiskäsittelystä peritään maa-ainelupahakemuksesta 2.1 kohdan maksu ja ympäristöluvan osuutena 75 % toiminnan ympäristönsuojelulain mukaisen taksan maksusta. (MaL 4 a §, YSL 47a §).	
2.2	Poikkeaminen lupapäätöksessä hyväksytystä ottamissuunnitelmasta tai annetuista lupamääräyksistä maa-ainelain 16 § 2 momentin perusteella	
	muutosta kohti	500 €
	sekä lisäksi hakemuksessa esitetyn aikaisemman luvan ylittävän maa-ainesmäärän tilavuuden mukaan	0,01 €/m ³
2.3	Laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan vähäinen hanke, josta ei tarvitse laatia erillistä ottamissuunnitelmaa	600 €
2.4	Tarkastusmaksua määrättäessä, hakemuksessa otettavaksi esitetystä maa-ainesten määrästä, otetaan 500.000 m ³ ylittävältä osalta huomioon 50 %.	
2.5	Jos lupahakemus hylätään, peritään tämän taksan mukaisesta maksusta 50 %, kuitenkin vähintään	600 €
2.6	Mikäli lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin ottamissuunnitelman tarkastamiseksi ja lupahakemus peruutetaan ennen päätöksen antamista, peritään toimenpiteitä vastaava osuus maksusta.	
2.7	Jos lupa peruutetaan tai lupamääräyksiä muutetaan maa-ainelain 16 §:n 1. mom. 2 kohdan perusteella, lupaviranomainen voi palauttaa peritystä tarkastusmaksusta ottamatta jäävän maa-ainesmäärän tilavuutta vastaavan osan.	

2.8 Jos luvansaaja luopuu maa-ainesten ottamisesta aloittamatta sitä tai luvan voimassa ollessa, tarkastusmaksua ei palauteta.

2.9 Jos lupa-aikaa jatketaan maa-aineslain 10 §:n mukaisesti, peritään luvanhaltijalta päätöksestä 700 €.

Maksu peritään myös, jos maisemoinnille myönnetään jatkoaikaa.

2.10 Mikäli määrättyä maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa korkolain mukaan.

2.11 Luvattomasta maa-ainesten ottamisesta, johon jälkikäteen haetaan lupaa, peritään kohdan 2.1 mukainen tarkastusmaksu kaksinkertaisena.

3 § Valvontamaksu

3.1 Lupapäätöksessä otettavaksi myönnetyn vuotuisen maa-ainesten määrän mukaan	0,03 €/m ³
+ ottamisalueen pinta-alan mukaan	75 €/ha
kuitenkin vähintään	350 €
vähäinen hanke, ei suunnitelmaa	100 €

Mikäli lupapäätöksessä otettavaksi myönnetty vuotuinen maa-ainesten ottamismäärä ylittää 50.000 m³, otetaan 50.000 m³ ylittävältä maa-ainesten määrän osalta huomioon 50 % vuotuista valvontamaksua määrättäessä.

Mikäli lupapäätöksessä ei ole esitetty vuotuisia maa-ainesten ottamismääriä, jaetaan valvontamaksua määrättäessä otettava maa-ainesten kokonaismäärä luvan voimassaoloajan vuosien määrällä ja käytetään näin saatua keskiarvoa vuotuisen valvontamaksun määräämisen perusteena.

Mikäli lupa on voimassa vain osan vuotta, peritään kyseiseltä vuodelta vain sitä vastaava osuus otettavaksi sallitun maa-ainesmäärän mukaisesta vuotuisesta valvontamaksusta. Mikäli ottamismäärä ylitetään, tulee toimia kohdan 3.5 mukaisesti.

Maa-aineslain 4a §:ssä ja ympäristönsuojelulain 47a §:ssä tarkoitetun yhteisen luvan valvonnasta peritään yhdistetty maksu siten, että maa-ainesluvan valvontamaksuun lisätään ympäristöluvan osuutena 75 % toiminnan ympäristönsuojelulain mukaisen taksan maksusta.

3.2 Luvanhaltija on velvollinen maksamaan valvontamaksut vuosittain kunnan määräämänä ajankohtana.

3.3 Mikäli luvanhaltija ei ole aloittanut koko suunnitelma-alueen maisemointiin tähtääviä jälkihoitotoimenpiteitä viimeistään yhtä vuotta sitä ajankohtaa, jolloin maa-ainesluvan mukaan jälkihoito on oltava suoritettu, korotetaan perittävää valvontamaksua 30 %. Korotus on voimassa niin kauan, kunnes alue on lopputarkastuksessa hyväksytty jälkihoitetuksi.

Mikäli suunnitelma-alueen jälkihoitotoimenpiteitä ei ole suoritettu loppuun maa-ainesluvan päättymiseen tai luvassa määrättyyn ajankohtaan mennessä peritään luvanhaltijalta lupavelvoitteiden loppuunsaattamisen valvonnasta aiheutuneina kustannuksina 50 % kohdan 3.1 maksusta.

- 3.4 Jos luvan haltija ennen lupa-ajan päättymistä ilmoittaa lopettaneensa kokonaan lupapäätöksessä tarkoitetun maa-ainesten oton ja lupaan liittyvät velvoitteet ovat tulleet täytetyiksi, ei valvontamaksuja ilmoitusajankohdan jälkeisiltä vuosilta peritä.

Jos lupa peruutetaan maa-aineslain 16 §:n perusteella, vuotuisia valvontamaksuja ei tämän vuoden jälkeisiltä vuosilta peritä edellyttäen, että lupaan liittyvät velvoitteet ovat tulleet täytetyiksi. Lupavelvoitteiden loppuunsaattamisen valvonnasta aiheutuneet kustannukset kuitenkin peritään.

- 3.5 Mikäli valvonta vaatii erityistoimenpiteitä, voidaan valvontakulut periä toimenpiteistä kunnalle aiheutuneiden kustannusten mukaan.

Valvonnan suorittamiseksi tehty tarkastus 250 €

Tarkkailusuunnitelman käsittely ja hyväksyminen 350 €

- 3.6 Mikäli lainvastaisen kotitarveoton johdosta valvontaviranomainen ryhtyy tarkastus-, keskeyttämis- tai muihin toimenpiteisiin peritään aiheutuneet kulut noudattaen tätä taksaa soveltuvin osin.

4 § Kuuleminen

- 4.1 Naapurin tai asianosaisen kuuleminen 50 €/kuultava
- 4.2 Hakemuksesta kuuluttaminen/lehti-ilmoitus 500 €*
* lisäksi peritään todelliset kuuluttamis- ja ilmoituskulut tämän määrän ylittävältä osalta.

5 § Vakuudet

- 5.1 Lupa maa-aineslain mukaisen toimenpiteen suorittamiseen ennen luvan lainvoimaiseksi tuloa 300 €
- 5.2 Vakuuden hyväksyminen 200 €/vakuus
- 5.3 Vakuuden vaihtaminen/muuttaminen 200 €/vakuus

6 § Pakkokeinopäätökset

6.1	Valvontaviranomaisen tai sen määrämän viranhaltijan ottamisen keskeyttämisspätös (MaL 15 §)	200 €
6.2	Valvontaviranomaisen päätös velvoitteiden noudattamisesta (MaL 14 §)	200 €
6.3	Uhkasakon asettamispätös (MaL 14 §)	400 €
6.4	Teettämisuhan asettamispätös (MaL 14 §)	400 €
6.5	Uhkasakon tuomitsemispätös (uhkasakkoL 10 §)	500 €
6.6	Teettämisuhan täytäntöönpano (uhkasakkoL 15 §)	500 €

7 § Luvan velvoitteista vapauttaminen (MAL 13 a §)

Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen on siirretty toiselle ja hakemuksesta luvan haltija vapautetaan lupaan liittyvistä velvoitteista sekä hyväksytään hänen tilalleen toinen, peritään velvoitteista vapautetulta 250 €

Mikäli maa-aineslain 12 §:n mukainen vakuus vaaditaan uudelta luvanhaltijalta, peritään häneltä 5 §:n mukainen maksu.

8 § Maksuperusteita

- 8.1 Otettavan maa-aineksen tilavuutena pidetään maksuja määrättäessä maa-aineksen luonnonvaraista tilavuutta (kiintokuutiometrimäärää). Mikäli valvontamaksu peritään jälkikäteen, muunnetaan irtokuutiometrit kiintokuutiometreiksi jakamalla määrät seuraavilla muuntoluvuilla:
sora	1,3
hiekkä	1,3
louhe	1,8
savi	1,6
multa	1,4
- 8.2 Maksuperusteet ovat yhtäläiset kaikille maa-aineslain mukaan luvanvaraisille maa-aineksille.
- 8.3 Jos tarkastus- tai valvontatehtävät johtuvat luvattomasta tai luvanvastaisesta toimenpiteestä taikka siitä, että toimenpiteen suorittaja muutoin on laiminlyönyt hänelle kuuluvat velvollisuutensa, maksu voidaan periä korotettuna ottaen huomioon kunnalle aiheutuvat ylimääräiset kulut. Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa korkolain mukaan.
- 8.4 Maksuihin sisältyy kunnan asiakirjojen lunastuksesta määräämä maksu.

8.5 Taksan mukaisia maksuja määrättäessä otetaan huomioon toimenpiteen laajuus, vaativuus ja viranomaisten käyttämä aika ja muut asiaan vaikuttavat seikat. Tämän perusteella maksua voidaan hankkeen vaativuuden mukaan laskea tai korottaa, mikäli toimenpide olennaisesti poikkeaa keskimääräisestä tasosta.

Vaativuuden hanke, maksua alennetaan	25 - 50 %
Vaativa hanke, maksua korotetaan	25 - 50 %
Erittäin vaativa hanke, maksua korotetaan	50 - 75 %

8.6 Tarkastusmaksu määrätään maksun määrämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan.

Valvontamaksu määrätään ensimmäisen kerran maksun määrämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan ja sen jälkeen sitä tarkistetaan vuosittain kunakin vuonna valvontamaksun määrämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan.

8.7 Palautuksen määrä lasketaan maksun määrämishetkellä voimassa olleen taksan mukaan.

9 § Maksuperusteiden hyväksyminen ja voimaantulo

Tämä taksa ja sen maksuperusteet ovat Lopen ympäristö- ja rakennuslautakunnan 12.11.2024 (§ 51) hyväksymät. Taksa tulee voimaan 1.1.2025 alkaen, mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta.

MAA-AINESTAKSAN PERUSTELUT

YLEISPERUSTELUT

Maa-aineslain 23 §:n ja maankäyttö- ja rakennuslain (132/99) 145 §:n nojalla luvan hakija tai toimenpiteen suorittaja on velvollinen suorittamaan maa-ainesten ottamissuunnitelman tarkastamisesta ja ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista viranomaistehtävistä kunnalle maksun, jonka perusteet määrätään kunnan hyväksymässä taksassa.

Maksu voidaan määrätä perittäväksi ennen sen toimenpiteen (viranomaistehtävän) suorittamistakin, johon maksu kohdistuu. Jos toimenpide (viranomaistehtävä) jää suorittamatta, maksu on siltä osin hakemuksesta palautettava.

Maa-aineslain 4 a §:n mukaan ainesten ottamista koskeva lupahakemus ja samaa hanketta koskeva ympäristönsuojelulain mukainen ympäristölupahakemus on käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä, jollei sitä ole erityisestä syystä pidettävä tarpeettomana. Yhteistä lupaa voidaan hakea yhdellä lupahakemuksella. Jos lupa-asiaa käsiteltäessä ilmenee, että hanketta varten on tarpeen myös ympäristönsuojelulain mukainen lupa, luvan hakijan on lupaviranomaisen määräämässä kohtuullisessa ajassa tehtävä ympäristölupahakemus. Muussa tapauksessa vireillä oleva lupahakemus voidaan jättää tutkimatta.

Ympäristönsuojelulain 47 a §:n mukaan, jos maa-ainesten ottamistoimintaa koskeva hanke edellyttää ympäristölupaa ja maa-aineslain mukaista lupaa, niitä koskevat lupahakemukset on käsiteltävä yhdessä ja ratkaistava samalla päätöksellä, jollei sitä ole erityisestä syystä pidettävä tarpeettomana. Yhteistä lupaa voidaan hakea yhdellä lupahakemuksella. Jos lupa-asiaa käsiteltäessä ilmenee, että toimintaa varten on tarpeen myös maa-aineslain mukainen lupa, luvan hakijan on lupaviranomaisen määräämässä kohtuullisessa ajassa tehtävä maa-aineslain mukainen lupahakemus. Muussa tapauksessa vireillä oleva lupahakemus voidaan jättää tutkimatta. Ympäristönsuojelulain 205 §:ssä määrätään, että ympäristönsuojelulain 47 a §:n mukaisten lupahakemusten käsittelystä ja valvonnasta kunnalle perittävistä maksusta säädetään maa-aineslain 23 §:ssä.

ERITYISPERUSTELUT

1 § Yleistä

Maa-ainesten ottamissuunnitelman tarkastamisesta ja ottamistoiminnan valvonnasta sekä muista viranomaistehtävistä perittävät maksut perustuvat maa-aineslain 4 a ja 23 §:ään, ympäristönsuojelulain 47 a ja 205 §:ään ja soveltuvin osin maankäyttö- ja rakennuslain 145 §:ään.

2 § Tarkastusmaksu

- 2.1 Maa-ainestaksan 2 §:ssä määrätään ottamissuunnitelman tarkastamisesta perittävästä maksusta. Maksun määräytymisperusteena on suunnitelmakohtainen kiinteä maksu ja ottamisalueen pinta-alaan perustuva maksu ja lisäksi hakemuksessa otettavaksi esitetyn maa-ainesten kokonaismäärän tilavuuden mukaan määräytyvä maksu. Maksulle on määrätty kuitenkin vähimmäistaso. Maa-aineslupa- ja ympäristölupahakemusten yhteiskäsittelystä peritään maa-aineslupahakemuksesta kohdan 2.1 mukainen maksu ja ympäristöluvan osuutena 75 % toiminnan ympäristönsuojelulain mukaisesta maksusta. Yhteiskäsittelyluvan maksua on kohtuullistettu, koska yhteiskäsittelyssä työ määrä on jonkin verran erilliskäsittelyä pienempi.

- 2.2 Lupaviranomainen voi maa-ainelain 16 §:n perusteella luvan voimassaoloaikana antaa päätöksellään suostumuksen poiketa vähäisesti lupapäätöksessä hyväksytystä ottamissuunnitelmasta tai annetuista lupamääräyksistä. Suostumuksen edellytyksenä on, että poikkeaminen ja sen laatu, ottaen huomioon lupaharkintaa koskevat säännökset ja määräykset, ei merkitse luvan olennaista muuttamista eikä vaikutusta asianomaisen asemaan tai luonnonolosuhteisiin.

Lupaviranomainen voi myös em. pykälän perusteella muuttaa antamiaan lupamääräyksiä tai peruuttaa luvan, jos lupamääräyksiä on jatkuvasti tai muutoin törkeästi rikottu; aineiden ottaminen on ennalta arvaamattomalla tavalla vaikuttanut haitallisesti ympäristöön, asutukseen tai luonnonolosuhteisiin; tai lupahakemuksessa on annettu vääriä tai virheellisiä tietoja tai selvityksiä.

Ottamissuunnitelman muutoksesta siltä osin kuin se koskee voimassa olevan ottamisluvan mukaista aluetta ja ylittää aikaisemmassa luvassa otettavaksi myönnetyn maa-ainesmäärän, maksun määräytymisperusteena on muutoksesta perittävä kiinteä maksu ja aikaisemman luvan ylittävän maa-ainesmäärän tilavuuden mukaan määräytyvä lisämaksu. Mikäli aikaisemman luvan mukainen ottamisalue ylitetään, tulee hakemus käsitellä uutena lupana ja tarkastusmaksu määräytyy 2.1 kohdan mukaan.

- 2.3 Laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan vähäisen hankkeen, josta ei tarvitse laatia erillistä ottamissuunnitelmaa (MAL 5 §), tarkastusmaksu määräytyy kiinteän perusmaksun mukaan.

Hakemuksen liitteineen ja ottamisalueen sijaintitietoineen voidaan katsoa muodostavan sellaisen yksinkertaisen suunnitelman, jonka tarkastamisesta voidaan maksu periä.

- 2.4 Tarkastusmaksun määräytymisen perusteena olevalle maa-ainesten tilavuudelle voidaan määrätä kuutioperusteinen raja tai rajoja, joiden ylittävältä osalta maksuperusteen määräytymiseen lasketaan mukaan vain tietty %-osuus.

Raja-arvona on käytetty 500 000 m³, jonka ylittävältä osalta on otettu huomioon 50 %.

- 2.5 Mikäli lupahakemus hylätään, taksassa määritellään, mikä %-osuus taksan mukaisesta maksusta peritään. Yleensä tulisi hakijaa etukäteen informoida luvan saannin edellytyksistä ja selvät kielteiset tapaukset pyrkiä palauttamaan, jotta hakija välttyisi turhilta tarkastusmaksuilta. Samoin tulisi ylimitoitetuista ottamismääristä etukäteen neuvotella ja muuttaa hakemusta siten, että hakemuksesta tulee realistinen, sillä maksuperusteena käytetään hakemuksessa otettavaksi esitettyä maa-ainesmäärän tilavuutta. Todettakoon, että kielteiset tapaukset vaativat erityisen perusteellista tutkimista ja valmistelua, joten palautukselle ei tältä pohjalta ole perusteita. Kyseessä onkin lähinnä kohtuullisuusharkinta. Periaate on sama, jos hakemus hylätään oikeusprosessin kautta. Kuitenkin peritään vähimmäismaksu molemmissa tapauksissa.

- 2.6 Tarkastusmaksu palautetaan kokonaan, mikäli lupahakemus peruutetaan ennen kuin viranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin sen tarkistamiseksi. Olennaisiin toimenpiteisiin voidaan katsoa yleensä ryhdytyn, mikäli lausunto ja kuulemismenettely lupahakemuksen johdosta on suoritettu. Mikäli lupahakemus peruutetaan kesken valmistelutyön, peritään valmistelutyötä vastaava osuus tarkastusmaksusta.

- 2.7 Mikäli lupa peruutetaan tai lupamääräyksiä muutetaan MAL:n 16 §:n 1 mom. 2. kohdan (ennalta arvaamattomat vaikutukset) perusteella, lupaviranomainen voi palauttaa luvanhaltijalle peritystä tarkastusmaksusta ottamatta jäävän maa-ainesmäärän kuutioperusteisesti määräytyneen maksun osuuden. Tosiasiallisia perusteita maksun palautukselle ei ole. Kyseessä onkin lähinnä kohtuullisuusharkinta.

Mikäli lupaviranomainen ryhtyy vastaaviin toimenpiteisiin MAL:n 16 §:n 1 mom. 1. tai 3. kohtien (lupamääräysten rikkominen, lupahakemuksessa virheellisiä tietoja) perusteella, ei tarkastusmaksua palauteta.

- 2.8 Mikäli luvansaaja luopuu maa-ainesten ottamisesta aloittamatta sitä tai luvan voimassa ollessa, ei perittyä tarkastusmaksua palauteta.
- 2.9 Lupa ainesten ottamiseen myönnetään määräajaksi. Jos lupa on myönnetty kymmentä vuotta lyhyemmäksi ajaksi ja lupa-ajan päättyessä osa myönnetyn luvan maa-aineksista on vielä ottamatta, voidaan luvanhaltijan hakemuksesta lupa-aikaa jatkaa niin, että kokonaisajaksi tulee enintään kymmenen vuotta. Määräaikaa jatkettaessa voidaan lupamääräyksiä muuttaa tai antaa uusia lupamääräyksiä. Lupa-ajan jatkamista koskevan hakemuksen käsittelystä peritään kiinteä maksu.
- 2.10 Luvanhakijan on suoritettava ottamissuunnitelman tarkastusmaksu annetussa määräajassa. Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa siten kuin korkolaissa (633/1982) säädetään.
- 2.11 Jos tarkastus- tai valvontatehtävät johtuvat luvattomasta tai luvanvastaisesta toimenpiteestä taikka siitä, että toimenpiteen suorittaja on muutoin laiminlyönyt hänelle kuuluvat velvollisuutensa, maksu voidaan periä korotettuna ottaen huomioon kunnalle aiheutuvat ylimääräiset kulut.

3 § Valvontamaksu

- 3.1 Maa-ainestaksan 3 §:ssä määrätään ottamistoiminnan valvonnasta perittävistä maksuista. Maksun määräytymisperusteena on otettavaksi sallitun maa-ainesten kokonaismäärän tilavuus ja ottamisalueen pinta-ala. Ottamisalueen pinta-alalla tarkoitetaan pienehköissä otoissa koko ottamisalueen pinta-alaa, mutta suurehkoissa otoissa ottamissuunnitelmassa esitettyä ja lupapäätöksessä hyväksyttyä vaiheistettua ottamisaluetta, jolla on ottamistoimintaa ja jota ei vielä ole jälkihoidettu lupamääräysten edellyttämällä tavalla. Vähäisiä ottamismääriä varten on syytä määritellä vähimmäismaksu, jotta maksu kattaisi aiheutuvat valvontakustannukset.

Mikäli lupa on voimassa vain osan vuotta, peritään kyseiseltä vuodelta vain sitä vastaava osuus otettavaksi sallitun maa-ainesten kokonaismäärän mukaisesta valvontamaksusta.

Maa-aineslain 4 a §:ssä ja ympäristönsuojelulain 47 a §:ssä tarkoitetun yhteisen luvan valvonnasta peritään maa-ainesluvan osalta maksu tämän taksan mukaan. Ympäristöluvan osalta tarkastusmaksu määräytyy voimassa olevan ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukaan.

Vähäisiä ottamismääriä varten on syytä määritellä vähimmäismaksu, jotta maksu kattaisi aiheutuvat valvontakustannukset. Valvontatoimenpiteet kohdistuvat luvanvaraiseen maa-ainesten ottamiseen. Tavanomainen kotitarvekäyttö jää valvontatoimenpiteiden ulkopuolelle eikä siitä myöskään peritä valvontamaksua. Poikkeuksen muodostaa lainvastainen kotitarveotto, josta peritään maksu tätä taksaa noudattaen soveltuvin osin.

- 3.2 Luvanhakijan on pääsääntöisesti suoritettava vuotuinen valvontamaksu ennakoon ennen ottamistoimintaan ryhtymistään. Tämä koskee lähinnä ensimmäistä luvan myöntämisen jälkeistä maksua, jonka jälkeen vuotuinen valvontamaksu suoritetaan kunnan määräämänä ajankohtana kerran vuodessa ennakoon. Valvontamaksujen perimisen keskittämällä tiettyyn ajankohtaan helpotetaan maksujen perimiseen ja seurantaan liittyvää työtä.

- 3.3 Alueen siistimis-, maisemointi- ja jälkihoitotoimenpiteet on pääsääntöisesti suoritettava luvan voimassaoloaikana. Jos koko suunnitelma-alueen maisemointiin tähtäävät toimenpiteet ovat aloittamatta vuotta ennen luvan määräajan päättymistä, jälkihoitoa on edistettävä kiireellisin toimenpitein. Tähän valvontaviranomaisen tehostettuun jälkihoitotoimenpiteiden valvontaan joudutaan käyttämään normaalia enemmän aikaa, joka on peruste valvontamaksun korottamiselle.

Määräyksellä halutaan myös ohjata luvanhaltijoita jälkihoitotoimenpiteiden suorittamiseen luvassa määrättyyn ajankohtaan mennessä. Arvioitaessa jälkihoitotoimenpiteiden aloittamisen riittävyttä arvioitavaksi tulee erityisesti se, onko alue ennalta arvioiden lopputarkastettavissa jälkihoitolle annettuun määräaikaan mennessä. Arviointikriteereinä voivat olla esimerkiksi jyrkkien rintausten luiskien loiventaminen, taimien istuttamislaajuus ja -ajankohta sekä varikkorakenteiden purkaminen. Esimerkiksi pienen osa-alueen tai alueiden luiskaaminen suunnitelma-alueella, ei yksinään olisi riittävä toimenpide tässä kohdassa tarkoitetuksi koko ottamisalueen maisemointiin tähtääviksi jälkihoitotoimenpiteiksi.

Ottamisalueella tulee pitää lopputarkastus (MAA 7 §) lupamääräysten mukaisten toimenpiteiden asianmukaisen suorittamisen todentamiseksi. Huomioitavaksi tulee esimerkiksi se, että alueen istutusten kasvuun lähtemisen on oltava todettavissa ennen lopputarkastusta. Jälkihoitotoimenpiteiden loppuunsaattamisen valvonta sen määräajan jälkeen, kun maa-ainesluvan mukaan jälkihoito olisi tullut olla suoritettuna aiheuttaa valvontaviranomaiselle kustannuksia, vaikka varsinaista ottotoimintaa ei alueella olisi. Jälkihoitotoimenpiteiden loppuunsaattamisen valvonnasta peritään 50 % kohdan 3.1 mukaisesta maksusta.

Tämän kohdan mukaisten valvontamaksujen periminen edellyttää, että toimintaa valvova viranhaltija on todennut riittävien jälkihoitotoimenpiteiden puuttumisen kirjallisessa tarkastusmuistiossaan. Tilanteen toteaminen saattaa edellyttää lisätarkastusta, josta voidaan periä kohdan 3.5 mukainen maksu.

- 3.4 Lupapäätöksessä otettavaksi sallittu maa-ainesten kokonaismäärä voidaan ottaa myös luvan voimassaoloaikaa lyhyemmässäkin ajassa edellyttäen, että vuotuisen sallitun ottamismäärän ylityksessä ilmoitetaan valvontaviranomaiselle kirjallisesti etukäteen.

Luvansaaja voi vapautua luvan voimassaoloajan jäljellä olevien vuosien valvontamaksusta, mikäli hän on täyttänyt lupaan liittyvien määräysten mukaiset maisemointi-, jälkihoito- ja siistimis- ym. velvoitteet. Tästäkin menettelystä tulee kirjallisesti ilmoittaa valvontaviranomaiselle. Ottamisalueella tulee pitää loppukatselmus (MAA 7 §), jossa todetaan, ovatko lupamääräysten mukaiset toimenpiteet tulleet asianmukaisesti tehdyiksi.

Yhteiskäsittelylupien osalta on mahdollista, että vaikka alueella ei oteta maa-aineksia, alueella voi olla muuta luvan mukaista toimintaa, kuten murskausta ja toimintaa valvotaan tältä osin. Ympäristönsuojelulain mukaisen toiminnan valvonnasta peritään maksu ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukaan.

Maa-aineslain 16 §:ssä säädetään, että lupaviranomainen voi muuttaa tämän lain nojalla antamia lupamääräyksiä tai peruuttaa luvan, mikäli lupamääräyksiä on jatkuvasti tai muutoin törkeästi rikottu. Mikäli lupa peruutetaan, ei valvontamaksuja peritä luvan peruutuksen jälkeisiltä vuosilta. Lupaan liittyvät maisemointi-, jälkihoito- ja siistimis- ym. velvoitteet tulee luvanhaltijan tällöinkin suorittaa. Näiden velvoitteiden loppuunsaattamisen valvonnasta aiheutuneet kustannukset kuitenkin peritään.

- 3.5 Taksa lähtee siitä, että maa-ainesten ottamisen valvonta on melko suurpiirteistä ja silmämääräistä. Milloin on syytä epäillä, että lupamääräyksiä on rikottu tai muusta syystä esim. ottamistoiminnan laajuuden vuoksi tai kun silmämääräinen arviointi ei ole riittävä, joudutaan suorittamaan suuritöisiä erityistoimenpiteitä kuten tarkistusmittauksia tai vaaituksia, voidaan ko. toimenpiteistä kunnalle aiheutuneet kustannukset periä täysimääräisinä.

Tällaiset erityistoimenpiteet ilmoitetaan lupapäätöksessä siltä osin kuin ne ovat lupavaiheessa ennakoitavissa.

Ottamisen valvonta saattaa useinkin edellyttää ylimääräisiä tarkastuksia tavanomaiseen valvontaan verrattuna. Näistä tarkastuksista peritään taksan mukainen maksu. Luvan myöntämisen jälkeen valvontatoimenpiteenä tehtävä tarkkailuohjelman käsittely edellyttää lisätöitä lupakäsittelyn yhteydessä tehtävään tarkkailuohjelman käsittelyyn verrattuna. Tarkkailuohjelman käsittelystä valvontatoimenpiteenä peritään taksan mukainen maksu.

- 3.6 Lainvastaisen kotitarveoton valvonnasta aiheutuneet kulut peritään noudattaen tätä taksaa soveltuvin osin.

4 § Kuuleminen

Maa-aineslain 13 §:n mukaan maa-aineslupaa koskeva hakemus on annettava tiedoksi julkisella kuulutuksella, siten kuin siitä on säädetty hallintolaissa (434/2003) ja tämän ohella kunnan on varattava ottamisalueen sisältävään kiinteistöön rajoittuvien kiinteistöjen ja muiden alueiden omistajille ja haltijoille tilaisuus tulla kuulluiksi. Lupahakemuksen tiedoksiannosta ja tiedottamisesta aiheutuneet kulut kuuluvat luvan hakijan maksettaviksi. Hallintolain 62 a §:n mukaan kuulutus julkaistaan tarpeen vaatiessa myös asian vaikutusalueen sanomalehdessä tai muulla viranomaisen päättämällä tavalla. Pääsääntönä maa-aineslain mukainen ottotoiminta vaatii laajaa tiedottamista ja kuulutuksesta ilmoittamista vaikutusalueen sanomalehdessä, josta aiheutuneet kulut peritään todellisten kuuluttamis- ja ilmoituskulujen mukaan.

5 § Vakuudet

Maa-aineslain 21 §:n mukaan lupaviranomainen voi ainesten ottamista koskevassa päätöksessä tai luvan saajan pyynnöstä myöhemminkin antaa luvan ainesten ottamiseen ennen kuin lupaa koskeva päätös on saanut lainvoiman, jos luvansaaja asettaa hyväksyttävän vakuuden niiden haittojen, vahinkojen ja kustannusten korvaamisesta, jotka päätöksen kumoaminen tai luvan muuttaminen voi aiheuttaa. Tämän vakuuden hyväksymisestä voidaan taksan mukaan periä maksu.

Lupaviranomainen voi vaatia, että ennen ainesten ottamista hakijan on annettava hyväksyttävä vakuus maa-aineslain 11 §:n nojalla määrättyjen toimenpiteiden suorittamisesta. Tämän vakuuden hyväksymisestä voidaan periä maksu samoin kuin vakuuden mahdollisesta myöhemmästä muuttamisesta tai vaihtamisesta.

Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen siirretään toiselle maa-aineslain 13 a §:n nojalla, lupaviranomainen voi määrätä, että uusi luvan haltija asettaa ennen ainesten ottamista 12 §:ssä tarkoitettun vakuuden. Vakuuden tarkastamisesta peritään taksan mukainen maksu.

Lupamääräyksissä tulee pääsääntöisesti edellyttää, että jälkihoito-, siistimis- ja muut määrätyt toimenpiteet tulee suorittaa luvan voimassaoloaikana.

Vakuuden tulee olla voimassa riittävän kauan yli luvan voimassaoloajan, jotta lupamääräysten mukaiset maisemointi-, jälkihoito- ja siistimis- sekä istutusveloitteet ehditään suorittaa ja esim. mahdollisten istutusten kasvuun lähtö todeta. Vakuuden tulee olla voimassa vähintään 2 vuotta yli lupa-ajan.

6 § Pakkokeinopäätökset

Jos ainesten ottamiseen ryhdytään vastoin lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä taikka muutoin laiminlyödään niiden mukaisten velvollisuuksien täyttäminen, asianomainen voidaan velvoittaa noudattamaan säännöksiä ja määräyksiä, poistamaan tai muuttamaan tehdyn työn vaikutukset taikka palauttamaan vallinnut olotila ja täyttämään velvollisuutensa sakon uhalla tai sillä uhalla, että tekemättä jätetty suoritetaan laiminlyöjän kustannuksella. Toimenpiteen keskeyttämisestä ja pakkotoimenpiteisiin ryhtymisestä voidaan taksan mukaan periä maksu.

7 § Luvan velvoitteista vapauttaminen (MAL 13 a §)

Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen on maa-aineslain 13 a §:n mukaisesti siirretty toiselle ja hakemuksesta luvanhaltija vapautetaan lupaan liittyvistä velvoitteista sekä hyväksytään hänen tilalleen toinen peritään velvoitteista vapautetulta taksan mukainen maksu. Samalla tulee harkittavaksi vakuuden antaminen uuden luvanhaltijan osalta, jolloin häneltä peritään 5 §:n mukainen maksu, mikäli vakuus vaaditaan.

8 § Maksuperusteita

- 8.1 Otettavan maa-aineksen tilavuutena pidetään maksuja määrättäessä maa-aineksen luonnonvaraista tilavuutta (kiintokuutiometrimäärää).
- 8.2 Maksuperusteet ovat yhtäläiset kaikille maa-aineslain mukaan luvanvaraisille maa-aineksille. Tällä on pyritty saamaan maksujen määräytyminen yksinkertaiseksi. Maksuperusteen vaihtelu otettavan maa-aineksen laadun mukaan johtaisi vaikeisiin käytännön soveltamisongelmiin.
- 8.3 Jos tarkastus- tai valvontatehtävät johtuvat luvattomasta tai luvanvastaisesta toimenpiteestä taikka siitä, että toimenpiteen suorittaja on muutoin laiminlyönyt hänelle kuuluvat velvollisuutensa, maksu voidaan periä korotettuna ottaen huomioon kunnalle aiheutuvat ylimääräiset kulut. Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa korkolain mukaan.
- 8.4 Taksan mukaisiin maksuihin sisältyy kunnan asiakirjojen lunastuksesta määräämä maksu.
- 8.5 Taksan mukaisia maksuja määrättäessä otetaan huomioon toimenpiteen laajuus, vaativuus ja viranomaisten käyttämä aika ja muut asiaan vaikuttavat seikat. Tämän perusteella ympäristölautakunta voi hankkeen vaativuuden mukaan laskea tai korottaa maksua, mikäli toimenpide olennaisesti poikkeaa keskimääräisestä tasosta.
- 8.6 Tarkastus- ja valvontamaksun suuruus määräytyy maksun määräämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan.
- 8.7 Palautus suoritetaan maksun määräämishetkellä voimassa olleen taksan mukaan.